

torateloheim.org

נספח 7ד: שאלות ותשובות — בתולות, אלמנות וגרושות

דף זה הוא חלק מהסדרה על הנישואין שה' מקבל וממשיך ברצף הבא:

1. נספח 7א: בתולות, אלמנות וגרושות: הנישואין שה' מקבל.
2. נספח 7ב: ספר הכריתות — אמיתות ומיתוסים.
3. נספח 7ג: מרקוס 10:11-12 והשוויון המדומה בניאוף.
4. נספח 7ד: שאלות ותשובות — בתולות, אלמנות וגרושות (דף נוכחי).

מהו נישואין, על פי הגדרת אלוהים?

מההתחלה, הכתובים מגלים שנישואין אינם מוגדרים על ידי טקסים, נדרים או מוסדות אנושיים, אלא על ידי הרגע שבו אישה — בין אם היא בתולה ובין אם אלמנה — מקיימת יחסי מין עם גבר. מעשה ראשון זה של המשגל הוא מה שאלוהים עצמו מחשיב כאיחוד שתי נפשות לבשר אחד. התנ"ך מראה בעקביות שרק דרך הקשר המיני הזה האישה מצטרפת אל האיש, והיא נשארת קשורה אליו עד מותו. על יסוד זה — הברור מן הכתובים — אנו בוחנים שאלות נפוצות על בתולות, אלמנות וגרושות, וחושפים את העיוותים שנכנסו בעקבות לחץ החברה.

כאן אספנו כמה מהשאלות הנפוצות ביותר לגבי מה שהתנ"ך באמת מלמד בנוגע לנישואין, לניאוף ולגירושין. מטרתנו היא להבהיר, על בסיס הכתובים, פרשנויות מוטעות שהתפשטו עם הזמן, לעיתים בסתירה ישירה למצוות אלוהים. כל התשובות מבוססות על נקודת

שאלה: ומה לגבי רחב? היא הייתה זונה, ובכל זאת נישאה והיא חלק משושלת ישוע!

"ויערימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה, מנער ועד זקן, ועד שור ושה וחמור לפי חרב" (יהושע 6:21).
רחב הייתה אלמנה כאשר הצטרפה לישראל. יהושע לעולם לא היה מתיר ליהודי לשאת אישה נכרית

שאינה בתולה, אלא אם כן התגיירה והייתה אלמנה; רק אז היא הייתה חופשיה להתאחד עם גבר אחר, על פי חוק אלוהים.

שאלה: האם ישוע לא בא לסלוח על חטאינו?

כן, כמעט כל החטאים נסלחים כאשר הנפש מתחרטת ופונה אל ישוע, כולל ניאוף. אולם לאחר שנמחל, על האדם לעזוב את מערכת היחסים הנואפת שבה הוא נמצא. הדבר נכון לכל החטאים: הגנב חייב לחדול מלגנוב, השקרן חייב לחדול מלשקר, המנאץ חייב לחדול מלחלל, וכו'. באופן דומה, הנואף אינו יכול להמשיך בקשר הנואף ולצפות שחטא הניאוף כבר אינו קיים.

כל עוד הבעל הראשון של האישה בחיים, נשמתה קשורה אליו. כאשר הוא מת, נשמתו שבה אל אלוהים (קהלת 12:7), ורק אז נשמת האישה חופשיה להתאחד עם נשמת גבר אחר, אם תרצה (רומים 7:3). אלוהים אינו סולח על חטאים מראש — אלא רק על אלו שכבר נעשו. אם אדם מבקש סליחה בכנסייה, נסלח לו, אך באותו לילה עצמו שוכב עם מי שאינו בן זוגו על פי אלוהים, הרי שהוא שב וחטא בניאוף.

שאלה: האם לא נאמר בתנ"ך שלמי שהתגייר: "הנה נבראו הכל מחדש"? האם אין פירוש הדבר שאני יכול להתחיל מאפס?

לא. פסוקים המתייחסים לחיים החדשים של מי שהתגייר מדברים על הדרך שבה אלוהים מצפה ממנו לחיות לאחר מחילת חטאיו, ואינם מתכוונים לכך שתוצאות שגיאות העבר נמחקו.

נכון, השליח פולוס כתב בקורינתים ב' 5:17: "לכן אם מישהו במשיח, בריאה חדשה הוא; הישנות עברו, הנה נעשו חדשות," כסיכום לדבריו בקורינתים ב' 5:15: "והוא מת בעד כל, כדי שהחיים לא יחיו עוד לעצמם אלא למען זה שמת בעדם וקם." אין לזה שום קשר לרעיון שאלוהים מאפשר לאישה להתחיל את חיי האהבה שלה מאפס, כפי שמלמדים מנהיגים עולמיים רבים.

שאלה: האם לא נאמר בתנ"ך שאלוהים מעלים עין מזמני בורות?

הביטוי "זמני בורות" (מעשי השליחים 17:30) נאמר על ידי פולוס בדרכו ביוון, כשדיבר אל עם עובד אלילים שמעולם לא שמע על אלוהי ישראל, על התנ"ך או על ישוע. אף אחד מהקוראים כאן לא היה בור לדברים אלה לפני שהתגייר.

יתרה מכך, קטע זה מתייחס לתשובה ולסליחת חטאים. הכתוב אפילו לא רומז שאין מחילה על חטא הניאוף. הבעיה היא שרבים אינם רוצים רק מחילה על הניאוף שכבר נעשה; הם גם רוצים להמשיך במערכת היחסים הנואפת — ואלוהים אינו מקבל זאת, בין אם מדובר בגבר ובין אם באישה.

שאלה: מדוע לא נאמר דבר על גברים? האם גברים אינם חוטאים בניאוף?

כן, גם גברים חוטאים בניאוף, והעונש בימי המקרא היה זהה לשניהם. אולם אלוהים מתייחס אחרת לאופן שבו מתרחש הניאוף אצל כל אחד. **אין קשר בין בתוליות הגבר לבין הקשר בין בני זוג.** האישה, ולא האיש, היא שקובעת אם קשר מסוים הוא ניאוף או לא.

על פי התנ"ך, גבר, נשוי או רווק, חוטא בניאוף בכל פעם שהוא שוכב עם אישה שאינה בתולה או אלמנה. לדוגמה, אם גבר בן 25 בתול שוכב עם צעירה בת 23 שאינה בתולה, הגבר חוטא בניאוף, כי אותה אישה, על פי אלוהים, היא אשת איש אחר ([מתי 5:32](#); רומים 7:3; [ויקרא 20:10](#); [דברים 22:22-24](#)).

בתולות, אלמנות ושאינן בתולות במלחמה

הפניה	הוראה
במדבר 31:17-18	השמידו את כל הגברים ואת הנשים שאינן בתולות. הבתולות נשמרות בחיים.
שופטים 21:11	השמידו את כל הגברים ואת הנשים שאינן בתולות. הבתולות נשמרות בחיים.
דברים 20:13-14	השמידו את כל הגברים הבוגרים. הנשים שנותרו הן אלמנות ובתולות.

שאלה: אם כן, אישה גרושה/נפרדת אינה יכולה להינשא כל עוד בעלה הקודם חי, אך הגבר אינו צריך להמתין למות אשתו לשעבר?

נכון, הוא אינו צריך. על פי חוק אלוהים, גבר שנפרד מאשתו על בסיס מקראי (ראו [מתי 5:32](#)) רשאי לשאת בתולה או אלמנה. עם זאת, המציאות היא שכמעט בכל המקרים היום, הגבר נפרד מאשתו ונושא אישה גרושה/נפרדת, ואז הוא חי בניאוף, שכן בעיני אלוהים, אשתו החדשה שייכת לגבר אחר.

שאלה: מאחר שגבר אינו חוטא בניאוף כאשר הוא נושא בתולות או אלמנות, האם פירוש הדבר שאלוהים מקבל ריבוי נשים כיום?

לא. ריבוי נשים אינו מותר בימינו עקב בשורת ישוע והחלתו המחמירה יותר של חוק האב. "אות החוק" שניתנה מאז בריאת האדם (*τὸ γράμμα τοῦ νόμου – to grámma tou nóμου*) קובעת שנשמת האישה קשורה רק לגבר אחד, אך אינה קובעת שנשמת הגבר קשורה רק לאישה אחת. זו הסיבה שבכתובים, הניאוף מתואר תמיד כחטא נגד בעלה של האישה. זו גם הסיבה שאלוהים מעולם לא אמר שהאבות והמלכים היו נואפים, שכן נשותיהם היו בתולות או אלמנות כאשר נשאו אותן.

עם בוא המשיח, קיבלנו את ההבנה המלאה של "רוח החוק" (*τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου – to pneûma tou nóμου*). ישוע, כדובר היחיד שבא מן השמיים ([יוחנן 3:13](#); [יוחנן 12:48-50](#); [מתי 17:5](#)), לימד שכל מצוות אלוהים מבוססות על אהבה ועל טובת ברואיו. אות החוק היא הביטוי; רוח החוק היא המהות.

במקרה של ניאוף, גם אם אות החוק אינה אוסרת על גבר להיות עם יותר מאישה אחת, כל עוד הן בתולות או אלמנות, **רוח החוק אינה מתירה זאת**. מדוע? משום שהיום הדבר יגרום סבל ובלבול לכל המעורבים — **וואהבת לרעך כמוך היא המצווה השנייה בגדולתה (ויקרא 19:18; מתי 22:39)**. בימי המקרא זו הייתה תופעה מקובלת ותרבותית; בימינו היא אינה מקובלת כלל.

שאלה: ואם זוג נפרד מחליט להתפייס ולחדש את הנישואין, האם זה מותר?

כן, הזוג רשאי להתפייס בתנאי ש:

1. הבעל היה למעשה הגבר הראשון של האישה, אחרת הנישואין לא היו תקפים עוד לפני הפרידה.
2. האישה לא שכבה עם גבר אחר במהלך תקופת הפרידה (**דברים 24:1-4; ירמיהו 3:1**).

תשובות אלו מחזקות את ההבנה שהתורה המקראית בנוגע לנישואין ולניאוף היא קוהרנטית ועקבית מתחילת הכתובים ועד סופם. בציות נאמן למה שאלוהים קבע אנו נמנעים מעיוותי דוקטרינה ושומרים על קדושת האיחוד שנקבע על ידו.